

Я бачив сон. Важенних перел град
На груди сипали мені, старому,
Вдягали в ддовгу чорну паполону,
Давали пити не вино, а чад.

Я зір будив — обводив кругогляд
І відчував крізь димку нерухому,
Як обсипався дах княжого дому,
Як крякав крук і як клубочивсь гад.

О, що за туга розум мій опала!
Яка крізь серце потекла Каяла,
Що за чуття на серце налягло!

Ніч місячна кругом, така студена,
Антенa гнеться, як струнке стебло,
І чорний день десь дзвонить у стремена.

23.04.1931